28/06/2019

Τι λένε οι Πατέρες για τον απόστολο Παύλο;

/ Ορθόδοξες Προβολές

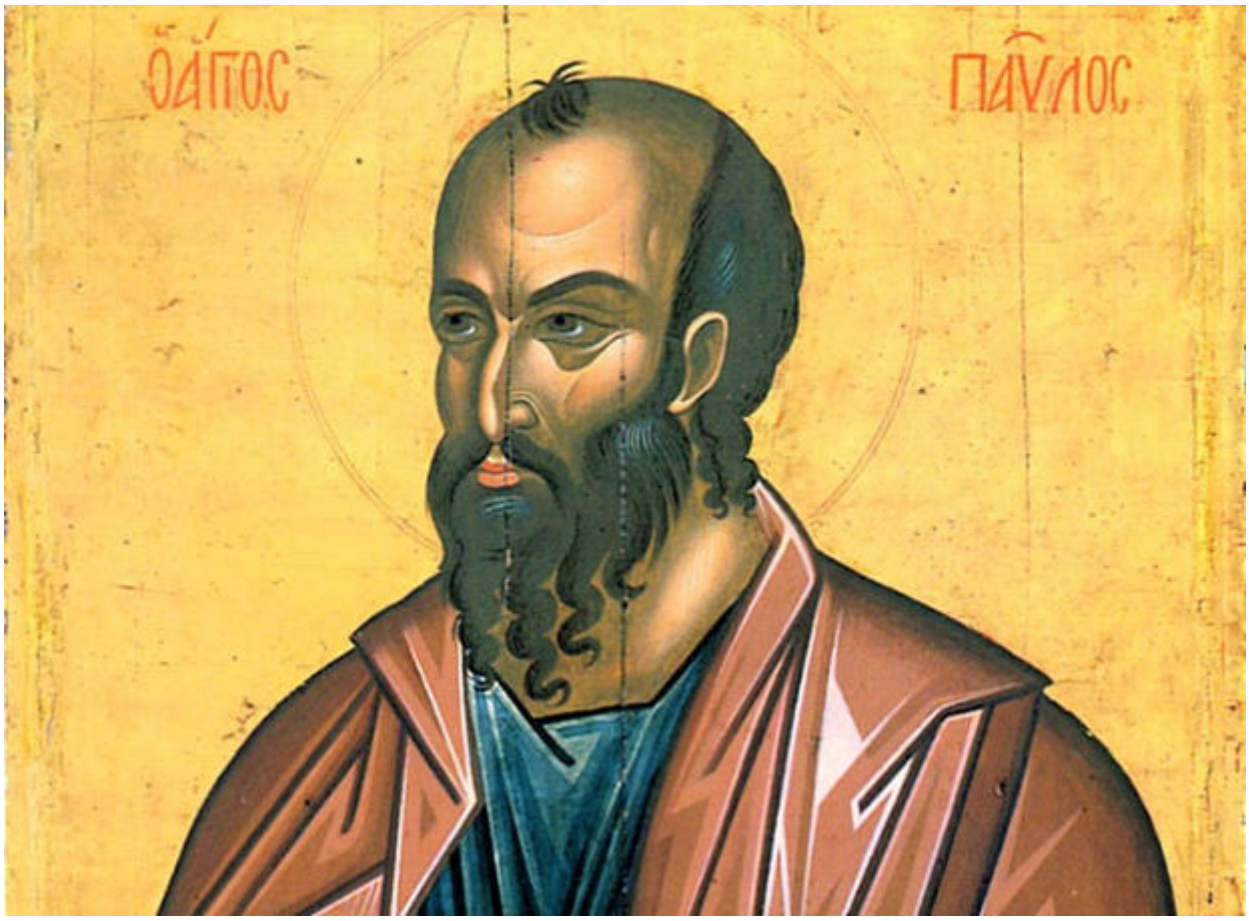

Ο απόστολος Παύλος αποτελεί μια από της μεγαλύτερες μορφές της Ορθοδόξου Εκκλησίας διότι με τη δράση και τη διδασκαλία του σφράγισε τη μετέπειτα πορεία του Χριστσιανισμού.

Ας δούμε επιγραμματικά την άποψη ορισμένων από τους αγίους μας, για τον απόστολο Παύλο, τον απόστολο των εθνών:

Άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων

Ο Στ. Παπαδόπουλος χαρακτηρίζει τον άγιο Κύριλλο ως «κατηχητή» (Β’ τόμος της πατρολογίας, σελ. 482), του οποίου το έργο και η δράση «ερμηνεύονται από το έντονο ενδιαφέρον του για την κατήχηση των πιστών και την ανάγκη επιβιώσεως στον εκκλησιαστικό χώρο» (ίδιο έργο, σελ. 482).

Ο Π. Χρήστου, αναφέρει για τον άγιο Κύριλλο Ιεροσολύμων· «Ο Κύριλλος υπήρξε ο πλέον διακεκριμένος επίσκοπος Ιεροσολύμων κατ’ αυτήν την περίοδον, τα δε

συγγράμματα του τον τοποθετούν εις την πρώτην σειράν των οικουμενικών διδασκάλων» (Δ’ τόμος της πατρολογίας, σελ. 480).

«Και δεν πρέπει να εκπληττόμαστε με ένα τόσο θαυμαστό γεγονός, γιατί ο Πέτρος ήταν αυτός που κρατούσε τα κλειδιά της Βασιλείας των ουρανών και ο Παύλος ήταν αυτός που είχε αρπαγεί μέχρι τον τρίτο ουρανό και στον Παράδεισο και «άκουσε ανέκφραστα λόγια που δεν επιτρέπεται να τα επαναλάβει άνθρωπος» (6η Κατήχηση, Μαυρομάτης Γ., Α΄ Τόμος, σελ. 167).

«…με την ευσεβή διδασκαλία, ο Παύλος ονομάζονταν πατέρας των Κορινθίων…» (7η Κατήχηση, Γ. Μαυρομάτης, Α’ Τόμος, σελ. 201).

«…θαύμασα πραγματικά την οικονομία του Αγίου Πνεύματος. Πώς δηλαδή οικονόμησε και οι μεν άλλοι απόστολοι έγραψαν λίγες επιστολές, ο δε Παύλος, που ήταν προηγουμένως διώκτης, του δόθηκε το χάρισμα να γράψει δεκατέσσερις επιστολές» (10η Κατήχηση, Γ. Μαυρομάτης, Α’ Τόμος, σελ. 246).

«…αφού έζησε εκεί, όσα είναι επάνω από την ανθρώπινη δύναμη, κατέβηκε με τέτοια τιμή, ώστε αφού κηρύξει τον Χριστό και πεθάνει γι’ Αυτόν, να λάβει και το στεφάνι του μαρτυρίου» (14η Κατήχηση, Γ. Μαυρομάτης, Β’ Τόμος, σελ. 374).

«…μετέστρεψε τον άλλοτε διώκτη σε κήρυκα και δούλο αγαθό, ώστε να εξαπλώσει το κήρυγμα του Ευαγγελίου από τα Ιεροσόλυμα μέχρι τον Ιλλυρικό, κατήχησε ακόμη και την πρωτεύουσα Ρώμη, έφτασε η προθυμία του για το κήρυγμα και μέχρι την Ισπανία, και υπέμεινε μύρια βάσανα, ενώ έκανε τέρατα και σημεία» (17η Κατήχηση, Γ. Μαυρομάτης, Β’ Τόμος, σελ. 472).

«Πώς άλλωστε θα μπορούσα να μιλήσω αντάξια για τις θαυμαστές πράξεις, που έγιναν από τον Παύλο στο όνομα του Χριστού, με την ενέργεια του Αγίου Πνεύματος; … Τόσο μεγάλη ήταν η πνευματική χάρη που είχε επάνω του ο Παύλος, ώστε όχι μόνο να θεραπεύεται κάποιος αν τον άγγιζε, αλλά και τα ρούχα που έβγαζε από το σώμα του, τα σουδάρια και τα σημικίθια, να θεραπεύουν αρρώστειες και να βγάζουν πονηρά πνεύματα…» (17η Κατήχηση, Γ. Μαυρομάτης, Β’ Τόμος, σελ. 475).

«Είναι βέβαιο ότι ο χρόνος δεν θα μου έφτανε, αν ήθελα να αναφέρω για το Α΄ γιο Πνεύμα, όλα όσα δεν ανέφερα, από εκείνα που περιέρχονται στις δεκατέσσερις επιστολές του Παύλου, μέσα στις οποίες με πολλούς τρόπους και με ευλάβεια και πληρότητα έχει διδάξει» (17η Κατήχηση, Γ. Μαυρομάτης, Β’ Τόμος, σελ. 478).

«…η διδασκαλία του μακαρίου Παύλου είναι αρκετή να σας πληροφορήσει για τα θεία μυστήρια, τα οποία σας αξίωσε η χάρη του Θεού να λάβετε…» (Δ’

Μυσταγωγική Κατήχηση, Γ. Μαυρομάτης, Β’ Τόμος, σελ. 549).

Άγιος Ιγνάτιος ο Θεοφόρος

Κατά τον Στ. Παπαδόπουλο, «ο θεοφόρος Ιγνάτιος είναι ο πρώτος Πατήρ και Διδάσκαλος της Εκκλησίας, όπως είναι και ο πρώτος μεγάλος θεολόγος μετά τους αποστόλους» (Α’ τόμος Πατρολογίας, σελ. 173).

Ενώ, «η θεολογία του Ιγνατίου, που φέρει τη σφραγίδα του μεγάλου έργου, είναι γνήσια κι έγινε φρόνημα, ήθος και Παράδοση της Εκκλησίας» (ίδιο έργο, σελ. 174).

«…έχετε μυηθεί μαζί με τον Παύλο, τον αγιασμένο, τον επιβεβαιωμένο, τον αξιομακάριστο, στα ίχνη του οποίου μακάρι να βρεθώ…» (Προς Εφεσίους, XI 2, Αποστολικοί Πατέρες Α΄ παντα τα έργα, 4ος τόμος, Π. Παπαευαγγέλου, σελ. 85).

Άγιος Πολύκαρπος

Ο Στ. Παπαδόπουλος αναφέρει σχετικά: «..υπήρξε η κατ’ εξοχήν ορθόδοξος φυσιογνωμία στην Εκκλησία της Μ. Ασίας…υπήρξε ο κατ’ εξοχήν φορέας της γνήσιας αποστολικής παραδόσεως…» (Α΄ τόμος Πατρολογίας, σελ. 181).

«Διότι ούτε εγώ, ούτε άλλος όμοιος με μένα μπορεί να συναγωνισθεί τη σοφία του μακαρίου και ένδοξου Παύλου, ο οποίος όταν ήρθε σε σας δίδαξε αυτοπροσώπως στους τότε ανθρώπους με ακρίβεια και βεβαιότητα τον λόγο της αλήθειας…» (Προς Φιλιππησίους, III 2, Αποστολικοί Πατέρες Α΄ παντα τα έργα, 4ος τόμος, Π. Παπαευαγγέλου, σελ. 343).

Άγιος Νείλος

«…ο μέγας Παύλος, ο οποίος είχε μελετήσει καλά τις σκέψεις του εχθρού και δεν αγνοούσε τις πανούργες μεθοδείες του…» (Έργα αγίου Νείλου, Τόμος 11Β, σελ. 27).

«…καλώς ο μεγάλος Παύλος, ο οποίος θέσπισε τους κανόνες της ενάρετης ζωής…» (Έργα αγίου Νείλου, Τόμος 11Β, σελ. 77).

Άγιος Μακάριος

«Αυτό το πυρ ενεργούσε στους αποστόλους, όταν κήρυτταν μετά την εμφάνιση των πύρινων γλωσσών. Αυτό το πυρ με μορφή φωνής, αφού περιέλαμψε τον Παύλο, φώτισε τη διάνοιά του…» (Ομιλία 25η, Έργα Αγίου Μακαρίου, τόμος 7,σελ. 397).

Ιερός Χρυσόστομος

Ο Π. Χρήστου, αναφέρει·

«Ο Ιωάννης Χρυσόστομος είναι ο ιεράρχης και οικουμενικός διδάσκαλος, του οποίου η μνήμη και η επιρροή διετηρήθη ζωηρά καθ’ όλους τους αιώνας, λόγω της εξόχου επιδόσεώς του εις όλους τους τομείς δραστηριότητος κατ’ επιτυχή συνδυασμόν· εις την διακυβέρνησιν της Εκκλησίας, το κοινωνικόν έργον, την θεολογικήν ανάπτυξιν και την πνευματικήν καλλιέργειαν». (Δ’ τόμος πατρολογίας, σελ. 231).

Περιττό να αναφέρουμε ότι ερμήνευσε όλες τις επιστολές του απ. Παύλου.

«…το επιβεβαιώνουν περιτράνως όλα τα σχετικά με τον μακάριον Παύλον. Διότι αυτός διώκων τον Χριστόν μετά την σταύρωσιν και αφού εκτύπησε τον μάρτυρά του Στέφανον με πολλά χέρια, όταν μετενόησε και συνειδητοποίησε τας προηγουμένας αμαρτίας του και προσήλθεν εις τον διωχθέντα, Εκείνος τον κατέταξεν αμέσως μεταξύ των φίλων του και εκείνων που είχαν τα πρωτεία, καθιστών κήρυκα και διδάσκαλον ολοκλήρου της οικουμένης αυτόν τον βλάσφημον, τον διώκτην, τον υβριστήν». (Ομιλία 10η, Εις το Κατά Ιωάννην, ΕΠΕ 13, σελ. 93).

Μ. Βασίλειος

«Ο Μέγας Βασίλειος ανήκει στα ρηξικέλευθα πνεύματα της ιστορίας, που κυριολεκτικά δημιουργούν την ιστορία και την ορίζουν. Θεμελίωσε την καππαδοκική θεολογία, που ήταν συνέχεια της νικαικής- αθανασιανής και που ολοκληρώθηκε από τον Γρηγόριο Θεολόγο και τον Γρηγόριο Νύσσης» (Β’ τόμος Πατρολογίας Στ. Παπαδόπουλου, σελ. 355).

«Ή δεν βλέπεις τον Παύλον που μαζεύει φρύγανα, ότι η έχιδνα δεν του έκανε κανένα κακόν, διότι ο άγιος ευρέθη πλήρης πίστεως; Και αν είσαι άπιστος, φοβού όχι τόσον το θηρίον όσον την απιστίαν σου…» (9ος Λόγος εις την Εξαήμερον, ΕΠΕ 4, σελ. 367).

Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος

Κατά τον Παπαδόπουλο, είναι «ο επιφανέστερος, ο άριστος θεολόγος της Εκκλησίας μετά τον ευαγγελιστή Ιωάννη» (Β’ τόμος Πατρολογίας, σελ. 495).

Σε ένα σημείο του λόγου του «Εις τα άγια Φώτα», αναφέρεται στον Νοβάτο και στην αίρεσή του που αμφισβητούσαν τον απ. Παύλο:

«Αυτό όμως το ετόλμησεν ο Παύλος, του οποίου συ γίνεσαι διδάσκαλος, ωσάν να

είχες αναβή μέχρι τον τέταρτον ουρανόν και εις άλλον παράδεισον, ωσάν να είχες ακούσει πιο απόρρητα πράγματα, και να είχες οδηγήσει εις το Ευαγγέλιον μεγαλύτερον αριθμόν ανθρώπων» (Έργα Αγίου Γρηγορίου, ΕΠΕ 5, σελ. 109).

Ειρηναίος της Λυών

Κατά τον πατρολόγο Στ. Παπαδόπουλο, ο Ειρηναίος χαρακτηρίζεται ως «μεγάλος θεολόγος της παραδόσεως» (Α΄ τόμος πατρολογίας, σελ. 294). Αποτελεί έναν από τους «γνησιώτερους και σημαντικώτερους θεολογικούς σταθμούς στην πορεία της Παραδόσεως των δύο πρώτων μεταποστολικών αιώνων» (Α΄ τόμος πατρολογίας, σελ. 294).

Ο πατρολόγος Π. Χρήστου, αναφέρει για τον Ειρηναίο· «Υπήρξε είς από τους δυναμικούς εκείνους θεολόγους του β’ αιώνος, των οποίων η ρωμαλέα σκέψις και η ακάματος δράσις έδωσαν εις την συγκρότησιν της Χριστιανικής Εκκλησίας και θεολογίας την οριστικήν της μορφήν». (Β’ τόμος πατρολογίας, σελ. 690).

«…δικαίοις γαρ ανθρώποις και πνευματοφόροις ητοιμάσθη ο παράδεισος, εν ω και Παύλος απόστολος εισκομισθείς ήκουσεν άρρητα ρήματα…» (Έλεγχος και Ανατροπή της Ψευδωνύμου Γνώσεως, 5ο βιβλίο, ΒΕΠΕΣ σελ. 163).

Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς

Αξεπέραστος ησυχαστής θεολόγος.

«…κάνοντας τα πάντα για την δόξα του Θεού και μη επιθυμώντας καθόλου να αρέσωμε στους ανθρώπους, ή καλύτερα ούτε αρέσομε, σύμφωνα με τον Παύλο, τον άκρον μύστη του νομοθέτη και νομοδότη μας». (Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, ΕΠΕ 8, σελ. 463).

Άγιος Ισίδωρος ο Πηλουσιώτης

«Ο άγιος Ισίδωρος ο Πηλουσιώτης (440) είναι μία από τις εξοχότερες φυσιογνωμίες της παράδοσης της Ορθοδοξίας. Συγκαταλέγεται μεταξύ των οικουμενικών διδασκάλων και διαπρεπών πατέρων και χαρακτηρίζεται ως μια από τις ευγενέστερες μορφές της Εκκλησίας» (Από την εισαγωγή στα έργα του αγ. Ισίδωρου, ΕΠΕ βιβλίο 1).

«Ο μέγας όμως απόστολος Παύλος, ο ερμηνευτής των ουράνιων αληθειών, διασαφηνίζει ανεπιφύλακτα την αλήθεια…» (Έργα Αγίου Ισιδώρου, ΕΠΕ 1, σελ. 33).

«…άκουσε τον Παύλο, τον ακροατή των ανέκφραστων…» (Έργα Αγίου Ισιδώρου, ΕΠΕ 1, σελ. 291).

«Ως νόμος για ασφαλή θεολογία και κανόνας για την ακρίβεια της αγνότητας ορίστηκε από τον θεοφόρο Παύλο η νέκρωση όλων των γήινων μελών». (Έργα Αγίου Ισιδώρου, ΕΠΕ 1, σελ. 307).

«…το λένε με σαφήνεια οι ιεροί άνδρες και ο Ματθαίος και ο Παύλος και ο Δαβίδ…» (Έργα Αγίου Ισιδώρου, ΕΠΕ 1, σελ. 423).